

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 91.

Elleve Session.

58de Møde.

Mandagen den 19de Marts.

(Fortsat.)

Madvig (forts.): Men Regjeringen, navnlig det foregaaende Ministerium, har nu troet, at der alligevel burde ske en Begyndelse ved en interimistisk Foranstaltning, for at det der ved kunde fremtræde klart og sikkert, at det virkelig var Meningen at gennemføre denne Foranstaltning. Og da nu virkelig dette Tilbud er gjort og det paa andet Sted er modtaget med Sver, skal jeg ikke rejse nogen Indvending derimod, men jeg skal blot holde paa og søge at bidrage til, at hele denne Lønningsforandring skeer paa en saadan Maade, hvorved hverken selve denne Sag bliver udsat for at gennemføres uheldigt eller derfra udgaaer en meget uheldig og skadelig Indflydelse paa andre og endnu vigtigere Ting. Det beroer paa Maaden, hvorpaa det første Skridt skeer i Henhold til den Bevilling, som er forlangt og af Folkethinget tiltraadt i Finantsloven. Hvad nu den specielle Sag selv angaaer, nemlig, at Dommerne sættes paa fast Gage, istedetfor, som hidtil, at lønnes med Sportler, er det jo Noget, vi vel Alle ere enige om, at det er af allerførste Vigtighed at sørge for, at vore Underdommere blive satte istand til at være selvstændige og uafhængige Mænd, og da navnlig paa dette Omraade ikke af oeconomiske Grunde, som vi drive for vidt, udsætte Noget, der er meget vigtigere, den fuldstændige Tillid til Dom-

stolene og disses Embedsmænd, for at lide nogen Skade. Foruden den Vigtighed, det har, at der saaledes bliver fastsat rimelige og tilstrækkelige Gager, er det jo ogsaa af Vigtighed, at Foranstaltningen bliver gennemført med Vigtighed for samtlige Embedsmænd efter deres Betydning og Vigtighed, saa at der ikke der ved, at Ombannelsen af Lønningerne underkastes en Afgjørelse igjennem en Række af Finantslove, bringes Uligbed tilveie, og der ved opstaaer en Vilkaarlighed og Uligbed i Resultatet, der ikke kan Andet end ansees for skadeligt. Det er tillige meget psseligt, at det finantsielle Resultat af Foranstaltningen nogenlunde tydeligt viser sig, for at der kan blive taget under Overveielse, hvad der med Hensyn til Krævene udbvendigviis maa skee for Gjennemførelsen af en saadan Reform af Justitsvæsenet. Disse Hensyn, som den specielle Sag selv kræver, udsættes for den Fare ikke at blive tagne, naar Fastsettelsen af Justitsembedsmændenes Løn henvises til de enkelte Aars Finantslove, da Fastsettelsen jo saa vil blive afhængig af det ene Things Majoritets Opfatning, det Things, til hvilket den første Rolle i vort hele Lovlingsystem er givet. Men dette hænger nu sammen med den almindelige Vigtighed, som jeg sagde, at denne Sag har med Hensyn til vor constitutionelle Udviklings Form og Væsen. Jeg troer nemlig — dette er allerede udtalt af mig ved en tidligere Anledning, men jeg maa paa Grund af, at jeg dog nogenlunde vil sammenfatte den hele Betragtning, bede undskyldt, at jeg gjentager det — at det er af den allerførste Vigtighed for det hele constitutionelle